

ספר במדבר פרקי

(כט) ויאמר משה ללחבב בן העיזאל המדיני ויתן משה נסעים אגלוט אל המקום אשר אמר יהוה אתן לכם לכה אתם והתחננו לך כי יהיה דבר טוב על ישראל:

(ל) ויאמר אליו לא אלק כי אם אל ארצי ואל מדלדתי אלק:

(לא) ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על בן דעת לנתנו במדבר יהיה לט לעינים:

(לב) והיה כי תלך עמנו והיה הטוב הדיא אשר ישיב יהיה עמנו והטוב לך:

(לג) ונסעו כהר יהוה דרך שלשת ימים וארץ ברית יהיה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם במעלה:

(לד) וענו יהוה עליהם ימים בנסעם מן המדונה:

(לה) והיה בנסע הארץ ויאמר משה סמיה יהיה נסעו איתך ימיו משאנת משנת:

(לו) ובגולה יאמר שובה יהיה רבבות אלפי ישראל:

(א) והיה העם כמתאננים בע באוני יהוה וישמעו יהוה חור אפו ותבער גם אש יהוה ותאכל בקצה המדונה:

(ב) ויאצק העם אל משה ותפלל משה אל יהוה ותשבע תאש:

(ג) ויקרא שם המקום הדיא תבערה כי בערה גם אש יהוה:

(ד) והאספה אשר בקרבו התאו תאה וישבו ויבנו גם בני ישראל ויאמרו מי ואכלט בשר:

(ה) וברנו את הנהגה אשר נאכל במצרים וזנים את הקשאים ואת האבטחים ואת הוצייר ואת הבגלים ואת השדונים:

(ו) ועתה נקשנו ויבשה אין כל בלתי אל הקן ערעו:

(ז) והקן כזרע גר הוא וערע קעין הברלול:

(ח) שטו העם ולקטו וקלטו כחלים או הכו במדקה ובשלו בקודר ועשו את ענת יהוה טעמו כטעם לשר השקן:

(ט) ובקרת הטל על המדונה לקלה יחד הקן עלי:

(י) וישמעו משה את העם בכה למשפלותיו אשר לפתח אהל מועד אף יהוה נאור ובערני משה רע:

(יא) ויאמר משה אל יהוה לקה הרעת לעבדך ולמה לא קנתי וזן בעתך לשום את משא כל העם הזה עלי:

(יב) האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ידתידי כי תאמר אלי שאהר בליתך באשר ישא האמון את היתק על הארקה אשר נשבעת לאבותי:

(יג) מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר וטאבלה:

(יד) לא אכל אנכי לבדך לשאת את כל העם הזה כי כבוד מוכני:

(טו) ואם בקה את עשה לי הרגני נא הריג אם מקצתי וזן בעתך ואל אראה ברעתי:

(טז) ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזמני ישראל אשר תדעת כי הם וקני העם ושטרו ולקחת אתם אל אהל מדבר והתיאבו שם עמך:

(יז) ויהי ויברתי עמך שם ואצלתי מן הרחל אשר עליך תשמתי עליהם וישא אתך כמשא העם ולא משא אתה לסבך:

(יח) ואל העם תאמר והתקדשו לקדור ואכלתם בשר כי בכיתם באוני:

יהוה לאמר מי ואכלט בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם:

(יט) לא ים אצור תאכלוין ולא ימים ולא ולמשה ימים ולא עשירה ימים ולא עשירים ים:

(כ) עד וירשו ימים עד אשר יצא מאתכם ונהיה לכם לזרא זמן בו מאתכם את יהוה אשר בקר ככם ומכבו לקדו לאמר לקה זה יאצו ומצרים:

(כא) ויאמר משה שש כאלת אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבם ואתה אומרת בשר אתן להם ואכלו וירשו ימים:

(כב) והאזן ויקר וישלח להם וקנא להם אם את כל דני ימים ואם להם וקנא להם:

(כג) ויאמר יהוה אל משה הוד יהוה תקצר עתה תראה הוקרה הכרי אם לא:

(כד) והיא משה וידבר אל העם את הכרי יהוה האספו שבעים איש מזמני העם ויעמד אונם סביבות האהל:

(כה) והיה יהוה בענן וידבר אליו ותאצל מן הרחל אשר עליה ויתן על שבעים איש הקנים והיה כנול עליהם הרחל ותנבאו ולא יקמו:

(כו) וישארו שני אנשים במדונה שם האלור אלרד ושם השני מידר ותנו עליהם הרחל והקיה בכתבים ולא יצא האהל והתנבאו במדונה:

(כז) וירץ בער ויגר למשה ויאמר אלרד ומידר מתנבאים במדונה:

(כח) ויען וישע בן זון משרת משה מבשריו ויאמר ודני משה קלאם:

(כט) ויאמר לו משה תקבצא אתה לי וקני יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רחלו עליהם:

(ל) ויאסף משה אל המדונה הוא חקני ישראל:

(לא) ורחל נסע כאלת יהוה ויגן שלחם מן הים וישע על המדונה כדרך הים כה וכדרך הים כה סביבות המדונה וקאמתים על קני הארץ:

(לב) ויקם העם כל היום והדיא וכל הלילה וכל היום וישע את השקו המוקעוץ אסף עשירה ולקחים וישטלו להם שטלו סביבות המדונה:

(לג) הבקשר עורבו בין שניהם טרם ויברת ואף יהוה וזרה בעם נחך ויהיה בעם משה רבה קאר:

(לד) ויקרא את שם המקום הדיא קבולת התאנה כי שם קברו את העם המתנאים:

(לה) מקבולת התאנה נסעו העם ויצאת יהוה בלצולת: